

Sygn. akt I ACa 1010/09

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik
Sędziowie:	<u>SSA Józef Wąsik</u> SSA Teresa Rak
Protokolant:	st. prot. sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2012 r. w K.

sprawy z powództwa H. C.

przeciwko (...) Bank S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

w przedmiocie wniosku powódki H. C. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 grudnia 2009 r. wraz z uzasadnieniem

postanawia:

odrzuć wniosek o przywrócenie terminu oraz wniosek o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 grudnia 2009 r. wraz z uzasadnieniem.

Sygn. akt I A Ca 1010/09

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2009 roku, sygn. akt I ACa 1010/09 Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację powódki. W piśmie, które wpłynęło do tutejszego Sądu w dniu 1 lutego 2011 roku powódka wniosła o doręczenie jej wyroku z uzasadnieniem. Następnie wezwana przez Sąd do wyjaśnienia treści tego pisma podała, że wnosi o sporządzenie i doręczenie jej uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Zaznaczyła, że nie otrzymała zawiadomienia na piśmie odnośnie terminu kolejnego posiedzenia Sądu. Dlatego udała się do Sądu i tam uzyskała informację, że wyrok w sprawie został już wydany. Dodała że wniosek o doręczenie uzasadnienia składała w terminie 7 dni od momentu dowiedzenia się o wydaniu wyroku. Równocześnie powódka złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego i doręczenie jej wyroku z uzasadnieniem, gdyż ewentualne uchybienie terminowi nastąpiło bez jej winy.

W trakcie rozprawy przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie pełnomocnik powódki powtórzył, że wnosi ona o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem. Równocześnie powódka zakwestionowała prawidłowość doręczenia jej ówczesnemu pełnomocnikowi M. S. (1) zawiadomienia o rozprawie wyznaczonej na dzień 21 grudnia 2009 roku, gdyż zawiadomienie to, wysłane na podany przez M. S. (1)

adres tożsamy z adresem kancelarii (...). J. M., nie zostało odebrane przez adresatkę, a przez pracownika kancelarii, i nie pozostawiono awiza. M. S. (1) była na praktyce w tej kancelarii, jednak w chwili doręczenia zawiadomienia nie była już z tą kancelarią związana.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z art. 387 § 3 k.p.c. wniosek o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem strona winna złożyć w terminie tygodniowym od wydania przez Sąd Apelacyjny wyroku. W niniejszej sprawie powódka nie złożyła w wymaganym, tygodniowym terminie wniosku o odręcznie jej wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 grudnia 2009 roku wraz z uzasadnieniem. Przeszło rok po jego ogłoszeniu złożyła jednak pismo, w którym domagała się doręczenia wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem.

Argumentując wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o dręczenie jej wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem powódka przywołała okoliczność, iż zawiadomienie o rozprawie wyznaczonej na dzień 21 grudnia 2009 roku skierowano do jej pełnomocnika M. S. (1) nie zostało przez nią odebrane, jak również nie zostało wystawione stosowane awizo.

Ustosunkowując się do stanowiska powódki odnośnie przyczyn nie dochowania przez nią terminu do złożenia wniosku o doręczenie jej wyroku Sądu II instancji wraz z uzasadnieniem należy przywołać treść art. 169 § 4 k.p.c., który stanowi, że po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych. Pojęcie „wypadków wyjątkowych” nie zostało określone w ustawie. Prawodawca pozostawił ocenę w tym zakresie sędziemu. Do sądu, rozpoznającego wniosek o przywrócenie terminu, należy zatem ustalenie, czy zachodzi wypadek, który można uznać za wyjątkowy. Niezawinione uchybienie terminu, nawet oczywiste, nie uzasadnia jego przywrócenia, jeżeli minął rok od upływu uchybionego terminu, a rozpoznawany wypadek nie ma charakteru wyjątkowego (por. postawienie SN z dnia 12.05.2006 r., V CZ 28/06, LEX nr 200915).

W realiach niniejszej sprawy powódka na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 2009 roku ustanowiła M. S. (1) swoim pełnomocnikiem składając stosowne oświadczenie do protokołu, jak również przedkładając odpowiednią umowę stałego stosunku zlecenia. Ustanowiony w ten sposób pełnomocnik wskazał adres dla doręczeń w K., przy ul. (...). Na podany przez M. S. (1) adres zostało wystosowane zawiadomienie o terminie posiedzenia Sądu Apelacyjnego wyznaczonego na dzień 21 grudnia 2009 roku. Zawiadomienie to zostało odebrane przez osobę pracującą w Kancelarii (...) działającą pod wskazanym przez pełnomocnika powódki adresem. Ani M. S. (1), ani powódka nie stawily się na posiedzeniu Sądu Apelacyjnego w dniu 21 grudnia 2009 roku, kiedy to Sąd rozpoznał sprawę i ogłosił wyrok, którego dotyczy spóźniony wniosek powódki o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Zaprezentowany sposób powiadomienia powódki o kolejnym terminie posiedzenia Sądu Apelacyjnego wyznaczonego na dzień 21 grudnia 2009 roku nie podważa jego skuteczności. Po pierwsze M. S. (1) została prawidłowo ustanowiona pełnomocnikiem powódki. Po drugie zawiadomienie o kolejnym posiedzeniu Sądu zostało skierowane na adres wskazany przez M. S. (1), w trakcie posiedzenia Sądu w dniu 1 grudnia 2009 roku, jako adres dla doręczeń. Po trzecie wreszcie fakt, iż pełnomocnik powódki nie odebrała zawiadomienia osobiście nie wpływa na skuteczność doręczenia. Praktykując w Kancelarii (...) przy wykonywaniu swoich obowiązków posługiwała się adresem jego Kancelarii, zatem upoważniła go, ewentualnie jego pracowników do odbioru korespondencji. M. S. (2) nie wskazała innego adresu, na który należałoby kierować przeznaczoną dla niej korespondencję, a powódka nie wypowiedziała udzielonego jej pełnomocnictwa. Zarówno M. S. (1) jak i powódka przez długi okres czasu nie interesowały się biegiem sprawy. Powódka mając świadomość, że ustanowiła pełnomocnika w sprawie powinna w pierwszym rzędzie u niego zasięgać informacji co do biegu sprawy. Powódka nie podniosła, aby miała z tym jakiegokolwiek trudności. Nie twierdzi np. aby w kancelarii odmówiono jej podania adresu zamieszkania, czy pobytu M. S. (1). Ostatecznie powódka mogła zasięgnąć informacji w sekretariacie Sądu Apelacyjnego. Wydaje się, że rok czasu jest wystarczającym okresem, aby zainteresować się istotną dla siebie sprawą.

Powódka nie powołała się na żadne wyjątkowe okoliczności uniemożliwiające lub choćby utrudniające jej kontakt z pełnomocnikiem lub sekretariatem sądu. Przyjąć zatem należało, że powodem uchybienia terminu było typowe zaniedbanie powódki i jej pełnomocnika wynikłe z nienależytej staranności.

W świetle powyższego należy uznać, iż przytoczone przez powódkę okoliczności mające wskazywać na zasadność złożonego przez nią wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem nie mogą być potraktowane jako wyjątkowe w rozumieniu art. 169 § 4 k.p.c. Nie wskazują bowiem na obiektywne okoliczności lub zawinienie osób trzecich np. nieprawidłowość działania Sądu lub Urzędu Pocztowego, które uniemożliwiłyby dowiedzenie się przez powódkę o następnym terminie posiedzenia Sądu Apelacyjnego.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 171 k.p.c. odrzucił złożony przez powódkę wniosek o przywrócenie terminu.

Natomiast wniosek o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 grudnia 2009 roku wraz z uzasadnieniem, jako złożony po terminie, podlega odrzuceniu na zasadzie art. 387 § 3 k.p.c. w zw. art. 328 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c.